

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

XVII.

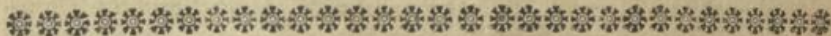
[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

Clarissime D. Doctor.

Mitto T. D. præfationem, ut diligenter eam legat, examinet, an in ea aliquid comprehensum sit, quod sit dubium, perplexura, aut veritati non consentaneum. Maxime vero ea verba, quæ ex sententia Ecclesiarum Saxonicarum adjecta sunt. Sic enim te facilius in deliberatione futura expedire poteris. Bene & sæliciter Vale. Reliqua sicut volebas, nunc annoto.

T. ut semper frater

Jacobus Andreæ, D.

XVII.

Salutem in eo, qui unica est salus & redemptio nostra.

Et si haberem, non tam multa, quam etiam necessaria, Clarissime D. D. amice & frater honorande & charissime, de quibus lubenter tecum coram conferrem copiosus, impedior tamen, partim corporis & valetudinis incommoditate, quæ me ad copiosam seripcionem valde facit infelicem, partim quod metuo, ne meæ in aliorum manus deveniant, & aut amittantur, aut intercipientur, qua fortuna meæ hæctenus plurimum laborarunt. Interim tamen nolui sicuti nec etiam potui præsentium latori, Jodoco Gelbio, mea & intercessione & commendatione deesse. Natus est hic in urbe nostra, & scholæ nostræ fuit ab incunte ætate auditor & alumnus. In qua & tantum profecit, ut classicas lectiones nostras cum fructu amplius audire non possit. Decrevit ergo parens hujus, Caspar Gelbius, Faber Serarius, vir optimus, Religionisque nostræ studiosissimus, eundem ad illustrem Academiam Vestram ablegare. Cæterum quia liberorum multitudinem premitur, ita ut hunc non possit apud Præceptorem & Professorem aliquem alere, paratus tamen est, certis & mediocribus sumptibus, eidem filio suo, apud concivem vestrum (quales memini meo tempore esse multos) annuatim gratificari. Cum autem uterque, parens inquam & filius ille propter ætatem, & quia pio zelo flagrat in promovendo filio, hic verò propter diligentiam, modestiam, obedientiam, nec non pietatem, commendatione sit dignissimus, Ego te quanto possum, opere maximo, rogo & oro, ut in juvandis hujus adolescentis studiis tuam operam, (quam scimus & maximam & utilissimam) nobis piè & amicè loces. Efficiasque, ut præsentium lator, honesto alicui civi jungatur, apud quem annuatim vivere possit florenis viginti aut circiter: pro qua summa ego fidem meam ipse oppignerabo. Ego non dubito, hunc Jodocum, non tantum suis præceptoribus, sed & Domino suo domestico ita sese approbaturum, ut commensalem,

lem, nec non discipulum habituri sint obedientem & verè iueundum. Scriberem in hanc sententiam plura, verum de tua (Vir Clarissime, Domine amice & frater honorande) erga exteros benevolentia & erga me humanitate nihil omnino dubito. Scripsissem & hæc de re copiose ad D. D. Pappum, filium meum, qui dubio procul hos meos conatus pro virili iuisset, verum audio ipsum jam esse in profectio-
ne in patriam. Ubi aut quo in loco hæreat publicum Concordiæ opus, ego ignoro. Metuo tamen, ne prudentia politica nocitura sit quam plurimum paci Ecclesiastica. Tuis sanctissimis & piissimis laboribus, quas sustinuisi hæctenus, aut etiam deinceps sustinebis pro reformando (in reprobum sensum dato) Palatinatu inferiori, benedicat altissimus. Nec non Illustrissimo Electori Ludovico Palatino, quem ab annis multis (quamquam de facie ignotum) tamen pro verè sancto Principe colui & veneratus sum. Det illi DEUS Optimus Maximus, ut sceleratum Cinglianum hominum genus & probe tandem agnoscat, & studiose caveat.

In virulento Tossani scripto habebis, quæ refutare possis, & verè & copiose. Maximè verò cuperem toti orbi innotescere, Martyris taciturnitatem ad integrum biennium, sub data fide, ejusque discessus causam propriam, de qua impiè lusit Simælerus in suo de ejusdem vita scripto edito.

Vide, Vir Clarissime, Domine amice & frater honorande, inter plurima, quæ habeam pauca. Restant infinita, de quibus non nisi coram & possum & volo commode conferre.

Ego te una cum conjugè sanctissima, costâ dilectissima, nec non liberis suavissimis, DEO Optimo Maximo ex animo commendo. Clarissimus vir D. D. Philippus ex Heydelberga, prout se facturum recepit, data occasione hæctenus aliquoties ad me scripsit, quem & magnifico & ex animo amo & veneror, non tam propter insignem eruditionem, verum & propter humanitatem & modestiam, cum summa gravitate junctam. Filius meus 9. Martii in Medicum hujus urbis, ad biennium, singulis annis constituto stipendio centum florenorum, ab inelyto Magistratu nostro est receptus, ex quo tempore Medicinam, (DEO sit laus) magna cum ægrotorum sublevatione & suæ rei familiaris accessione exercuit. Hic te una cum sanctissima conjugè, nec non univèrsâ familia tua salutât, sicut & uxor mea, reverenter & officiose. Bene & feliciter vale, Doctor Clarissime, Domine & amice, nec non Collega & frater honorande & charissime. Et hunc, cujus causa hanc descriptionem suscepi, tibi commendatum habe. Tu vicissim jube & impèra & habebis pro tenuitate mea promptissimum & obloquentissimum.

Clarissimum D. Sturmium, Præceptorem quondam nostrum, in extrema sua ætate in tantum (scilicet) Theologum evasisse, juxta proverbium: *in xxi di regnas* &c. plurimum miror. Magis autem Magistratus tui eunetationem in promovendo negotio Concordiæ. Verum jam habent in vicinia, darüber sie
sich

sich noch länger werden bedencken. Justus es Domine & justa judicia tua. Ratum Ulmæ, Dominica Trinitatis. Anno 80.

R. D. T.

Studioff.

Ludovicus Rabus, D.

miser Ulmenfis plebanus.

XVIII.

Te & uxorem

Reverende & Clarissime Domine Doctor.

Qui has tibi meas adfert literas, Chilianus Freymüller, Hallensis, Evangelii causa exulat, & in Styria, propter Jesuitarum insidias & cruenta consilia, locum habere non potest, qui in nostro etiam Ducatu, ei negatus est, cum Illustriss. noster Princeps, magnum numerum beneficiariorum aliat, & nunc in Stipendio habeat Magistros 70. omnes idoneos ad functionem Ecclesiasticam. Subsidium tamen dedit ad menses octo, singulis nempe septimanis coronatum, pro se & uxore. Ad vos ergo Argentoratum proficiscitur, in spem conditionis minimè dubiam erectus, cum intellexerit, multos exules, à T. R. D. hæctenus præclare esse promotos. Est autem vir doctus & morum gravitate ornatus, quem (licet non audierim concionantem) syncerum in Artic. Fidei & satis facundum esse, ex crebro colloquio mecum habito, facile colligere possum. Vixit apud nos innocentissimè, ut non dubitem, eum professionem morum: integritate exornaturum, & in agnita veritate Evangelii perseveraturum esse, cum aliquot specimina constantiæ dederit. Oro ego majorem in modum, ut Exuli dignissimo commiseratione, consilio & auxilio adsis, eumque promoveas, si quem pro ipso habueris locum, vel in vicinia, vel locis remotioribus. Nobis non voluntas, sed occasiones eum promovendi desunt, quia nonnulli Principes, ad quos hæctenus nostros misimus, infecti Calvinismo, aut ut rectius scribam, Philippismo, nostras commendationes parvi faciunt, imò eos, quos à nobis petierunt, ejiciunt. Quicquid beneficii in eum contuleris, in gratum erit collatum, quod pater cælestis largè remunerabitur, cum haustum gelidæ aquæ in nomine discipuli datum itemuscaturum abire nolis,